

ді, ще зважка, ако низведніжшкато остави пожрво-
то си живеанье напрахи єдно многого голубмо пустешес-
твіє: това прилича тважда многого на оногева, кой-
то ся є научилъ да не піе дробъ нішо, освінь воджъ,
и остави тутакъ-си твоя научаванье, и забира да піе
само віно: Секога сїбо кога фемъ да оставимъ є-
динъ видъ на живетъ-жтъ, и да оупотребимъ дробъ,
трέба да го оставимъ полека, а не низведніжждь.

4. Но єбше не трéба да преображеніамы на привѣ-
тканія-та прудливи пустешествія-та, кой-то правимъ
за ради здравіє-то си: ще ги прави секий споредъ сї-
лж-тж си на тблесно-то сложеніе. Но хъбавий-жтъ
спосокъ на пустешествія-та є да земамы на день-жтъ
по шестъ, илъ по седьмъ сахата, за три чéтыри дні,
и сéтнѣ да си почивамы малко време. Трёба да не вжр-
вимъ нощъ-тж, защо тогіва загубивамы єдно почив-
анье кое-то є нужно за насъ, зважанамы не ѹбно-то
издышаніе, и ся оунуждабамы да дыхамы не чистъ
воздухъ. Пó є хъбаво да вжрвимъ два ката отъ кол-
ко-то рекохмы само да си не отнемамы сжнъ-жтъ.

5. Не трéба да сїкамы чи пустешествія-та ни про-
шаватъ да престаживамы предѣлы-тj на вождержа-
ніє-то. Не трéба да низбірамы мстїе-та и питїе-та, и
многого добрѣ ще стеримъ ако ся научимъ на всакий
видъ на животъ-жтъ на всако мѣсто. Трёба давни-
мамы да не ѹдемъ многого: трёба ѻще да ся вождер-
жавамы отъ мстїе-та и питїе-та, наї многого отъ онімъ,
кой-то докарватъ бгнь, кой-то пустешественници-тj
обичатъ да ги оупотрекламватъ вжнъ єть мѣркъ-тж